22 Ekim 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-10/Sayı-159/Fiyatı 300 Kuruş MİSTERCAKI _ MELİHAT

BU SAYI ARMAĞANIMIZ

CUMHURİYET TABLOSU

Milliyet Çocuk Dergisi'nden Mektup

Sevgili Okurlar!.

Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş takım albümlerinin birinci bölümlerini yayınlamış ol - duk. Şu anda elinizde bu 3 takı - mın her biri 8 savfalık forma - lar halinde üçer forması yani 3x 8 = 24 sayfalık renkli albümleri var Sayfa numaralarına göre her son 8 sayfayı bir önceki 8 sayfanın içine koyduğunuzda al - bümün ilk bölümünü elde etmiş oluyorsunuz Elinizdeki albüm - lerin orta kısmı yani, 13 den 28'e kadar olan bölümünü birinci li - gin ilk yarısı sonunda size vere- ceğiz. Vereceğimiz bu 16 sayfa - lık bölümde takımınızın lig maç larından görüntüler yer alacak Böylece 40 sayfalık albüm ta - mamlanmış olacak.

Sevgili okurlar, bu sayımızla birlikte verdiğimiz "CUMHURİ- YET TABLOSU"nu beğendiğini- zi umuyoruz Bunu odanızın du- varına, okulunuzun kütüphanesi - ne, sınıfınızda asabilirsiniz Bu güzel ve anlamlı tablo ile bir gö- rev yaptığımıza inançlıyız

Sevgili okurlar,

Gelecek sayımızı şimdiden gaze- tecinize ısmarlamamışsanız bu mektubumuzu okuduktan hemen sonra gazetecinize koşmamızı ve kendisinden, gelecek sayımız- dan size de bir tane ayırmasını isteyin. Geç kalırsanız dergimi - zi bulamazsınız ve üzülürsünüz Çünkü gelecek sayımızda CUM - HURİYET ARMAĞANI verme - ye başlıyoruz İki büyük ilavemi- zin birincisi "BİLGİ -KÜLTÜR ve YETENEK TESTİ" ikincisi de gerçekten seveceğiniz "MİL- LİYET ÇOCUK OKUL GAZETE Sİ"dir Her çarşamba günü ve- receğimiz bu iki ilave ile okulda çok başarılı olaca - ğınıza inanıyoruz. Ayrıca, ge- lecek sayımızda ARİSTOKRAT- LAR'ın ve KAYGISIZLAR'ın ye- ni serüvenleri başlıyacak. Bu iki güzel resimli romanın yanın- da size TENTEN'in yeni ve çok güzel serüvenini vereceğiz. Ve bitmedi, Tatlı Cadı ve Pembe Pan- ter'in televizyonda yayınlanma - yan en güzel serüvenlerini size veren derginizde çok çok sevdi- ğiniz bir yeni kahramanı bula - caksınız . İşte onu da açıklıyo- ruz! TEMEL REİS! Gelecek sa- yımızdaki yenilikler bu kadarla da bitmiyor Dünya çocuk edebi- yatının en güzel yapıtını renkli resimlerle vereceğiz, bu yapı- tın adı şimdiden size heyecandı- racak. Merak ediyorsunuz, işte açıklıyoruz "ROBİNSON" ve yi- ne bitmedi . "HERŞEYDEN Bİ- RAZ" sayfamızı yine sizler için hazırladık ve DEV hediyeler- le geliyoruz size

İnanıyoruz ki, gelecek çarşam - ba günü sizin ve bütün çocukla - rın evlerinin kapıları büyük he- yecanla açılacak ve kapılardan, MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ girecek tüm çocukların odasına. Şenlik başlıyacak. .UNUTMA - YIN, HER ÇARŞAMBA MİLLİ- YET ÇOCUK DERGİNİZLE, EĞ- LENCE VE KÜLTÜR ŞENLİĞİ BAŞLAR VE HAFTALAR BO- YUNCA DEVAM EDER BU GÜ- ZEL BULUŞMA, BU GÜZEL ŞENLİK. SİZ VE DERGİNİZ DOST OLDUKÇA !

Bekleyin bizi çarşamba sabahı..
Açın bize kapınızı, kollarınızı .
Kucaklayın bizi. .
Size, sizin için dolu dolu geliyo- ruz!
İyi günler, mutluluklar, sevgiler size.

Milliyet Çocuk Dergisi

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●

Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

BU ÇILGINLIK PROFESÖR!/ DALTONLARIN CEZAEVİNDEN ÇIKMALARI İÇİN SİZE YARDIM EDEMEM!/
NOTHING GULCH
SALOON

İLK TEPKİLERİ CESARET KIRICI OLDU... FAKAT BİR CEZAEVİ HÜCRESİNDEN DAHA ELVERİŞLİ BİR YERDE ÇALIŞMAM GEREK..
DALTONLARA EN ELVERİŞLİ ORTAMDIR...

YALNIZ TEDAVİ SÜRESİ İÇİN.. ZATEN BANA YARDIM ETMEK İÇİN KESİN VE RESMİ EMİRLER ALDINIZ...

ŞEHRİN YAKININDA SATILIK KÜÇÜK BİR ÇİFTLİK GÖRDÜM.. ORAYA YERLEŞEBİLİRİZ..
!
BÜYÜK BİR BARDAK SU VE YAĞ!.. ÖZELLİKLE YAĞDA ET OLMASIN...

ELBETTE GÜÇLÜSÜNÜZ... FAKAT DALTONLAR DÜ-ZEL-Tİ-LE-MEZ-LER!/
HINCINIZIN NEDENLERİNİ İNCELEMEM GEREK... BU ÇOK İLGİNÇ!..

İLGİNÇ HİÇBİR ŞEY YOK!.. BEN TAM DENGELİYİM!..

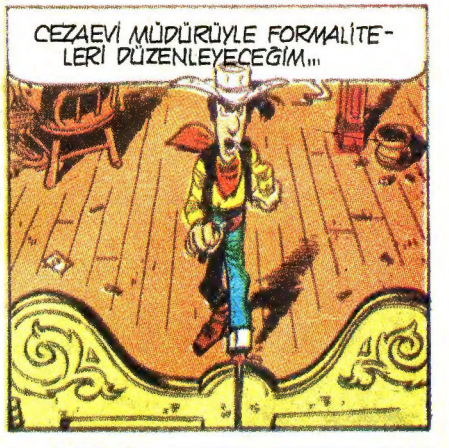
CEZAEVİ MÜDÜRÜYLE FORMALİTELERİ DÜZENLEYECEĞİM...

SORUNLARINIZ MI VAR, KİD?..

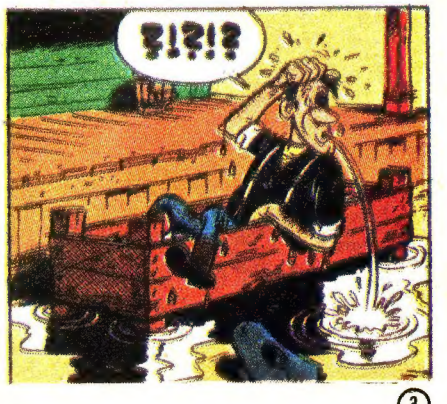
?!?!?

ERTESİ GÜN...
KOLAY ALDATILAN BİRİ DEĞİLİM DALTONLAR!
HE!.. HE!.HE!.
SİZİ PROFESÖRE GÖTÜRMEK ZORUNDAYIM. FAKAT SİZİNLE KALIYORUM VE SİZİ GÖZETLİYORUM...
SENİ PEK SİNİRLİ GÖRÜYORUM KOVBOY... KENDİNİ TEDAVİ ETTİRMELİSİN..
AMA EVET! BİRİNİN CEZAEVİNDEN AYRILDIĞINI GÖRMEK SİZİ SEVİNDİRMİYOR!
SİZ SUSUNUZ HELE! VE BU KALBUR GİBİ YERDE OTURANLARI GÖZETLEYİNİZ...
AT BİN!..
DOĞRU, BU SİNİRLİ GÖRÜNÜYOR!
SEN DE KES MIRILDANMAYI! BİR BEYGİR DÖRT NAL GİTMEK İÇİNDİR.. TAKA TAK! TAKATAK!.. HEPSİ BU!
!

DEVAMI VAR

Denizin dibi petrol deposu oluyor!

Deniz dibinden petrol çıkarıldığında, kıyıda yer alan depolama tanklarına ulaştırabilmek için, petrol boru hatları döşeniyordu (payplayn).

Deniz dibinden kıyıya petrol boru hattı döşemek son derece pahalı bir işlemdi ve herzaman depolama tankları yangın tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Oysa bu sorun son günlerde Dubai Petrol Şirketi tarafından çözümlenmek üzere. Dubai, petrolünü İran Körfezi deniz yataklarından çıkartmaktadır. Kıyıda depolama tankları inşa edeceği yerde, şirket bu tankları İran Körfezi yataklarında yapmaktadır. Tanklar kısa petrol boruları ile petrol kuyularına bağlanıyor ve petrol, doğrudan bunların içine pompalanıyor.

Böylece kıyıya kadar döşenmesi gereken uzun petrol borularına gerek kalmıyacak ve sualtı tanklarında depolanan petrol doğrudan tankerlere pompalanabilecek.

Her tank üç milyon galon petrol depolayabiliyor ve birkaç saat içersinde doldurulup boşaltılabiliyor. Bu tanklar kıyıda yapıldıktan sonra denizin ortasına çekilip 48 m. de denizin yatağına demirleniyorlar.

Tanklar üç ünite halinde yapılıyor. Her üçünün de tepesinde, çalışanlar için yatıp kalkacakları, yaşamlarını sürdürebilecekleri flâtformlar olacak. Üç tank birbirlerine köprülerle bağlanacak.

Flâtformlar ve köprüler suyun yüzeyinden altı metre yükseklikte olacak ve saatte 100 mil hızla esen rüzgâra dayanacak güçte inşa edilecekler.

Tesislerin temsili görüntüsü

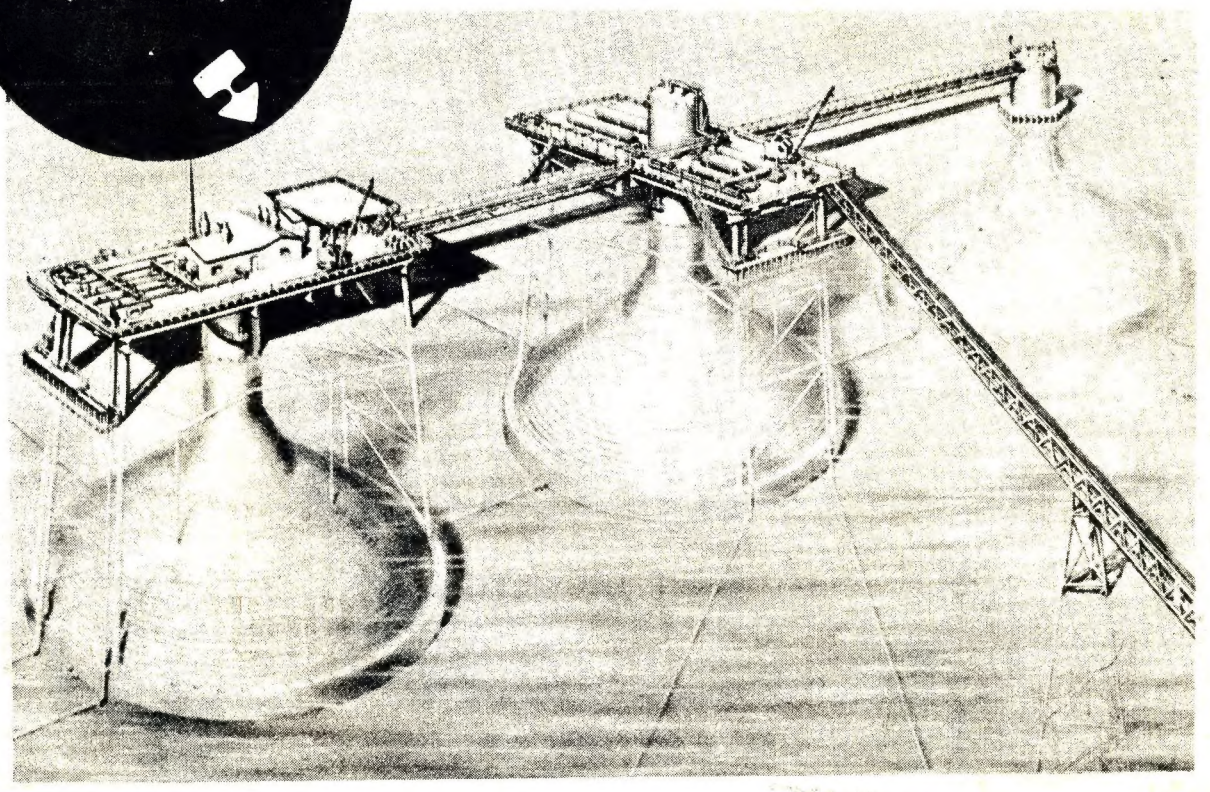

Milliyet

ÇOCUK

DERGİSİ

7'den 70'e tüm çocuklara CUMHURİYET ARMAĞANI VERİYOR

İLK VE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ İÇİN 2 DEV İLAVE

1

HER ÇARŞAMBA

8 BÜYÜK SAYFA

İLKOKUL 3. SINIFLAR İÇİN
İLKOKUL 4. SINIFLAR İÇİN
» YETİŞTİRİCİ
İLKOKUL 5. SINIFLAR İÇİN
» SINAVLARA HAZIRLAYICI

BİLGİ-KÜLTÜR

AYRICA
İLKOKUL VE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ İÇİN

YETENEK TESTİ İLAVESİ

2

HER ÇARŞAMBA BİR İLAVE GAZETE

Milliyet ÇOCUK

OKUL GAZETESİ

BÜYÜK BOY
BU İLAVE GAZETE

- Güncel olaylar yanında
  AYRINTILI BİÇİMDE
- Okul çalışmalarını
- Müfredata uygun, konuların açıklamasını
- Resimli röportajlarla haftanın konusunu
- Okul spor çalışmalarını
  EN DOĞRU VE EN GÜZEL ŞEKİLDE
  SİZE VERECEK

OLACAK! EVET...

BİLGİ-KÜLTÜR VE YETENEK TESTİ EN BÜYÜK YARDIMCINIZ OLACAK...

OLACAK! EVET...

Milliyet Çocuk OKUL GAZETESİ ile ARTIK SİZİN DE GAZETENİZ OLACAK

Gelecek haftaki Milliyet ÇOCUK DERGİNİZİ gazetecinize bugünden ısmarlayınız...

LOREL ile HARDİ...

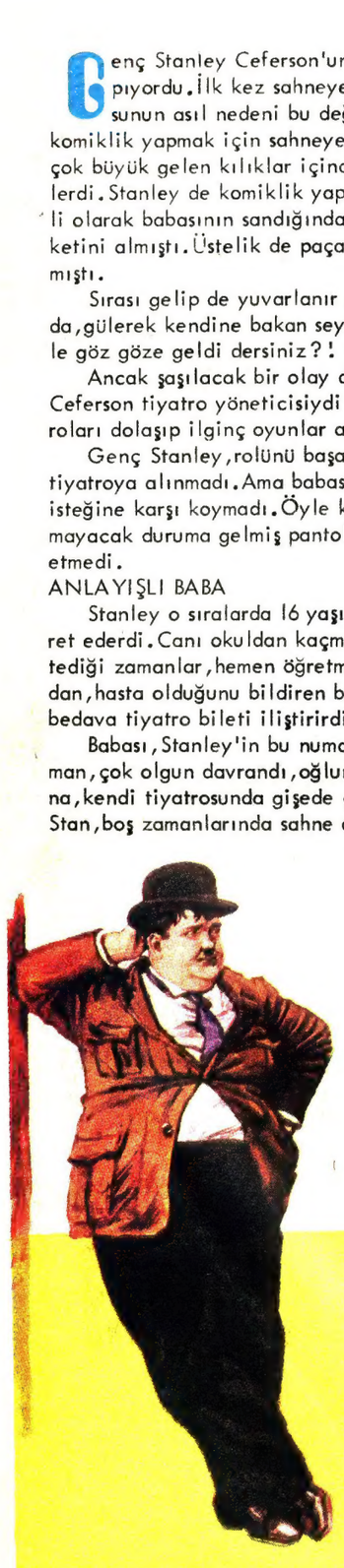

Genç Stanley Ceferson'un yüreği deli gibi çarpıyordu. İlk kez sahneye çıkacaktı, ama korkusunun asıl nedeni bu değildi. 1907 yıllarında komiklik yapmak için sahneye çıkanlar, kendilerine çok büyük gelen kılıklar içinde seyirci önüne gelirlerdi. Stanley de komiklik yapacaktı sahnede ve izinli olarak babasının sandığından, en iyi pantolon ceketini almıştı. Üstelik de paçalarını kabaca kıvırmıştı.

Sırası gelip de yuvarlanır gibi sahneye çıktığında, gülerek kendine bakan seyircilerin arkasında kimle göz göze geldi dersiniz?! Babasıyla!...

Ancak şaşılacak bir olay değildi bu. Çünkü baba Ceferson tiyatro yöneticisiydi ve sık sık diğer tiyatroları dolaşıp ilginç oyunlar ararda.

Genç Stanley, rolünü başarıyla yapamadığı için tiyatroya alınmadı. Ama babası onun sahneye çıkma isteğine karşı koymadı. Öyle ki, bir daha kullanılamayacak duruma gelmiş pantolon ceketten bile söz etmedi.

ANLAYIŞLI BABA

Stanley o sıralarda 16 yaşındaydı ve okuldan nefret ederdi. Canı okuldan kaçmak, tiyatroya gitmek istediği zamanlar, hemen öğretmenine babasının ağzından, hasta olduğunu bildiren bir mektup yazar, bir de bedava tiyatro bileti iliştirirdi.

Babası, Stanley'in bu numaralarını öğrendiği zaman, çok olgun davrandı, oğlunun okuldan ayrılmasına, kendi tiyatrosunda gişede çalışmasına izin verdi. Stan, boş zamanlarında sahne arkasına gelir, sanatçılarla konuşur, tartışırdı. Zamanla, sahneye çıkmaktan başka hiçbir şey düşünemez olmuştu.

Derken İngiltere'nin çeşitli kentlerine turnelere gitmeye başladı ve sonunda bir komedyen gurubuyla birleşti. Ekibin sössüz oyun halinde sahneledikleri iki ünlü oyunları vardı: 'Hapishane Kuşları' ve 'Maskeli Kuşlar'.

Oyunları sözsüz olduğu için bu gurup bütün Avrupa'yı dolaşmıştı. Stanley de onlara katıştı. Derken oyunlar dünyaca ün yaptı ve Amerika'ya kadar gittiler. Amerika'ya giden topluluğun içinde harika bir mim oyuncusu vardı: Charlie Chaplin, yani Şarlo! Stanley Ceferson, onun çırağıydı. Şarlo Holivut'a çağrılınca, Stanley onun yerine geçti. Derken turne sona erdi, İngiltere'ye dönüldü. Stanley çeşitli tiyatrolarda çalışıyordu. Hattâ bir tanesi, günümüzün ünlü Old Vic tiyatrosuydu. Bir süre sonra, Stan yeniden Amerika'ya gitti. Bu kez şansını komik filimlerde deneyecekti; adını değiştirdi ve Stan Lorel oldu. (Stanley Laurel).

Başlangıçta yaptığı filimler pek başarılı olmadı. Stanley'e iş veren film şirketlerinin birinde, iri yapılı bir Amerikalı aktör vardı. Adı Oliver Hardi'ydi. (Oliver Hardy). Kendisinin ünlü İngiliz amirali Nelson'un kaptanı Hardy'nin soyundan geldiğini inatla söylerdi.

KÜÇÜK ŞARKICI KOMİK ADAM OLUYOR

Hardi 1892'de Amerika'da Georgia'da doğmuştu. Annesi bir otel işletirdi. Küçük bir çocukken, otelin girişinde oturup insanları seyretmeye bayılırdı. Büyüdüğü zaman da bu huyundan vazgeçmemişti. Her zaman insanları gözler, onların zayıf yanlarını, kolayca tutkularına kapılmalarını, güçsüzlüklerini, kusurlarını inceler ve sonunda o büyük mizahını geliştirirdi.

Başlangıçta, Oliver'in amacı komik adam olmak değildi. Koroda şarkı söyler, büyüdüğü zaman da bu işi meslek edinmeyi düşünürdü. Bir süre de hukuk eğitimi yapmış, sonra vazgeçmiş, kasabasında ilk sinemayı açmıştı. Bir gün sessiz bir komik film seyrederken, kendinin de o adamlar kadar komiklik yapabileceğini düşünmüştü.

Lorel ile Hardy, bir trafik kazasıyla sonuçlanacak otomobil gezisinde ...

"Akıllı" (!) şişman, iyiniyetli zayıfın başını yine belaya sokuyor ...

Lorel-Hardy çifti. Son filmlerinden birinde....

Lorel ile Hardy 1930 yılında çevirdikleri "Lorel-Hardy İş Adamı" filminde...

Florida'ya yerleşti ve bir film şirketine girdi. Başlangıçtan beri komik filmlerde oynardı ama, zaman zaman kötü adam rollerine çıktığı da oluyordu.

Bir kovboy filmi çevriliyordu. Hardi, iyi kovboyu kovalayan kötü adam rolündeydi. Derken atını baştaklığa sürdü ve at, Hardi'nin ağırlığı altında yavaş yavaş kuma gömüldü. Bu sahneyle, film komediye dönüşmüştü.

Stan ve Oliver aynı şirkette çalışıyor, sık sık aynı filmlerde rol alıyorlardı. Ama o zamanlar ünlü Lorel-Hardi çifti daha doğmamıştı. Aslında, ikisi de bu işin tam olarak ne zaman gerçekleştiğini bilmiyorlardı. Filimciler de bu para makinesi gibi para getiren çifti epey sonra keşfetmişlerdi.

Başlangıçta Lorel-Hardi çiftine sessiz komik filmler çevirttiler. Stan'ın mim 20'şer dakikalık kısa çalışmaları filimlerde çok yararlı oluyordu. Filimle uğraşanların 'gag' dedikleri şakaları, esprileri hep Stan yaratıyordu. Filimlerde konuşma başladığı zaman bile bu çift mime büyük önem vermişler ve fazla konuşma zahmetine girmemişlerdi. Zamanla da çok konuşmaya başlamışlardı, ama bu kez filimlerinin zamanı uzatılmıştı.

1930 yıllarında, Lorel-Hardi adı herkesin ağzında dolaşıyordu. Ünleri Amerika sınırını çoktan aşmıştı.

Seyirciye yaklaşma yöntemleri çok basitti. İki tane iyi budala, büyük bir inatla, başlarına hiçbir kötü olayın gelmeyeceğine inanır ve sonunda başları hep belâya girerdi. Melon şapkaları, asla üzerlerine uygun düşmeyen kılıklarıyla hep iyi giyinme peşinde koşan, soylu, kibar olmaya özenen tipleri canlandırırlardı. İşler kötü gittiğinde ise kötü adamların incittiği zavallı, iyi, masum adamcık görüntüsüne bürünürlerdi.

Lorel, sıskasıydı. Hiç gülmezdi. Hep iyi niyetliydi ama pot üstüne pot kırar, gaf üstüne gaf yapardı. Şişkosu ise Hardi'ydi. Komik olan, işleri yürüten oydu. Ancak yürüttüğü işler pek seyrek başarıya ulaşırdı.

Birinin mizahı diğerininkini tamamlardı. Çizdikleri tipler birbirinden apayrı olduğu halde, çok iyi kaynaşmış bir çift ortaya koyarlardı.

Ünlü oldukları o günlerde, senaryolarla Stan kendisi uğraşırdı. Öyle ki, yatak odasının penceresinden içeri bir katırı ite kaka sokmak, ya da sallanan tahta köprü üzerinden kocaman bir piyanoyu karşıya geçirip bir gorile eşlik etmek onun düşünceleriydi. Lorel-Hardi çifti 200'den çok film çevirmişlerdi.

KÖTÜ GÜNLER GELİYOR

II. Dünya Savaşı'yle sihir sona ermişti. Onlar daha az komik değillerdi ama büyük bir yanlışlık yapmışlar, kendilerini büyük bir film şirketine bağlamışlardı. Yine eski günlerdeki gibi yönetimin kendi ellerinde olacağını sanıyorlardı. Oysa film yapımcıları başka işler peşindeydiler. Çevirdikleri son altı, yedi film tam bir fiyaskoydu.

1953'te Londra'ya geldiler. Son kez başarılı, parlak bir turne yaptılar. Ardından Stanley Fransa'ya geçti. Ünlü Fransız mim sanatçısı Marcel Marceau (Marsel Marso), Stan'ı 'Sevgili Usta' diye tanıtıyordu.

1950 yıllarında Amerikan televizyonunda eski Lorel-Hardi filmleri gösterilmeye başlandı. Herkes bu komik çiftin şimdi nerelerde olduğunu merak ediyordu. Ne yapıyorlardı? Yeni bir film çevirecekleri dedikodusu bile yaygınlaşmıştı. Ama artık çok geçti.

TATLI CADI

CLARA TEYZE O GÜN SEM'LE DERRİN'İ ZİYARET ETMEK İSTER...

BAK SEN SU İŞE!. NEREDEYİM BEN ACABA? BURASI SEMENTA'NIN YEMEK ODASINA BENZEMİYOR!

YOLDAN ÇEKİLSENE BE SERSEM KARI!..

SERSEM KARI HA?.. AH!... SENİ... SENİ... GÖRÜRSÜN...

YABAN DOMUZU!

2D 9876

HADİ, BİR DAHA DENEYELİM BAKALIM!. BELKİ BU DEFA DOĞRU YERE İNERİM!

HERKESE MERHABA!. GEÇERKEN BİR İNEYİM DEDİM!.

OOO, HAYIR!. ÇOK ÖNEMLİ BİR MÜŞTERİM YEMEĞE GELECEK!

AH, ÜZÜLDÜM!.. BAKSANIZA HERŞEYİ BERBAT ETTİM!..
ÇABUK BİR ŞEYLER YAP SEM.. BAY YABDDABSGİ GELDİ BİLE..!
AMA DERRİN KAPIYI AÇTIĞINDA...
BUYRUN, BAY.... BU NE?..
GIIRR!.. GIIRR!
NE KABA BİR HAYVAN!..
EH, ŞEY... BEN AÇIKLARSAM İYİ OLACAK GALİBA!..
KLARA TEYZE YAPTIĞINI İTİRAF EDER..
ONUN BAY YABDDABSGİ OLDUĞUNU NASIL BİLEBİLİRDİM!.. BENİ ÇOK KIZDIRMIŞTI...
SEN BANA BIRAK!.. DÜZELTİRİM ŞİMDİ...
SEM, BURNUNU OYNATIR VE...
BOSVERİN BAY YABDD-ABSGİ!.. GEL-DİNİZ İSTE..! YEMEK HAZIR!
SÖYLESENİZE BEN BURAYA NASIL GELDİM?
SOFRADA, SEM KONUĞUNA KENDİ EVİNDEYMİŞ GİBİ DAVRANMASINI SÖYLER...
HEY, DOSTLARIM!.. ÖYLE AÇIM Kİ, BİR FİL BİLE YİYEBİ-LİRİM...
KLARA TEYZE, SAKIN...

YİYİP İÇME BİTTİKTEN SONRA...
EH, YİYECEK BAŞKA BİRŞEY YOKSA, BEN GİDEYİM ARTIK...
AMA!.. AMA!.. KONTRATI YENİLEYECEKTİK, DEĞİL Mİ?..
HAYIR, STEVENS!. YENİLEME FİLAN YOK... SİZDEN UCUZ BİR ŞİRKET BULDUM!. ŞİMDİ ONLARLA KONTRAT İMZALAMAYA GİDİYORUM...
NE ADAM?.. NE ADAM?
EĞER BU ADAM DOMUZUN TEKİ DEĞİLSE, BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİR!
GALİBA HAKLISIN, TEYZECİĞİM!
DERRİN DAHA SONRA ORİSE GİTTİĞİNDE...
YABDDABSGİ BİZİ İYİ ATLATTI LERRİ!.
HİÇ DE ATLAMADIK, DERRİN!. AMA MÜŞTERİMİZ ORTADAN KAYBOLMUŞ!.. MÜDÜR BANA TELEFON ETTİ!.. BUNUN ÜZERİNE KONTRATI BEN İMZALADIM!
O AKŞAM EVDE...
HERŞEY GÜZEL BİTTİ!. AMA BAY YABDDASBGİ'YE NE OLDU, ONU MERAK EDİYORUM
BEN DE SEVGİLİM!
SANKİ SEMENTA NE OLDUĞUNU BİLMİYORDU...
BİR DAHA YOLDA ARABANIN İÇİNDE OTURMUŞ BİR YABAN DOMUZU BULURSAN, BURAYA GETİRME!. DOMUZLARIM ONUN YANINDA ÇOK KİBAR KALDILAR!
NE OLACAK YABAN DOMUZU

PEMBE PANTER

1

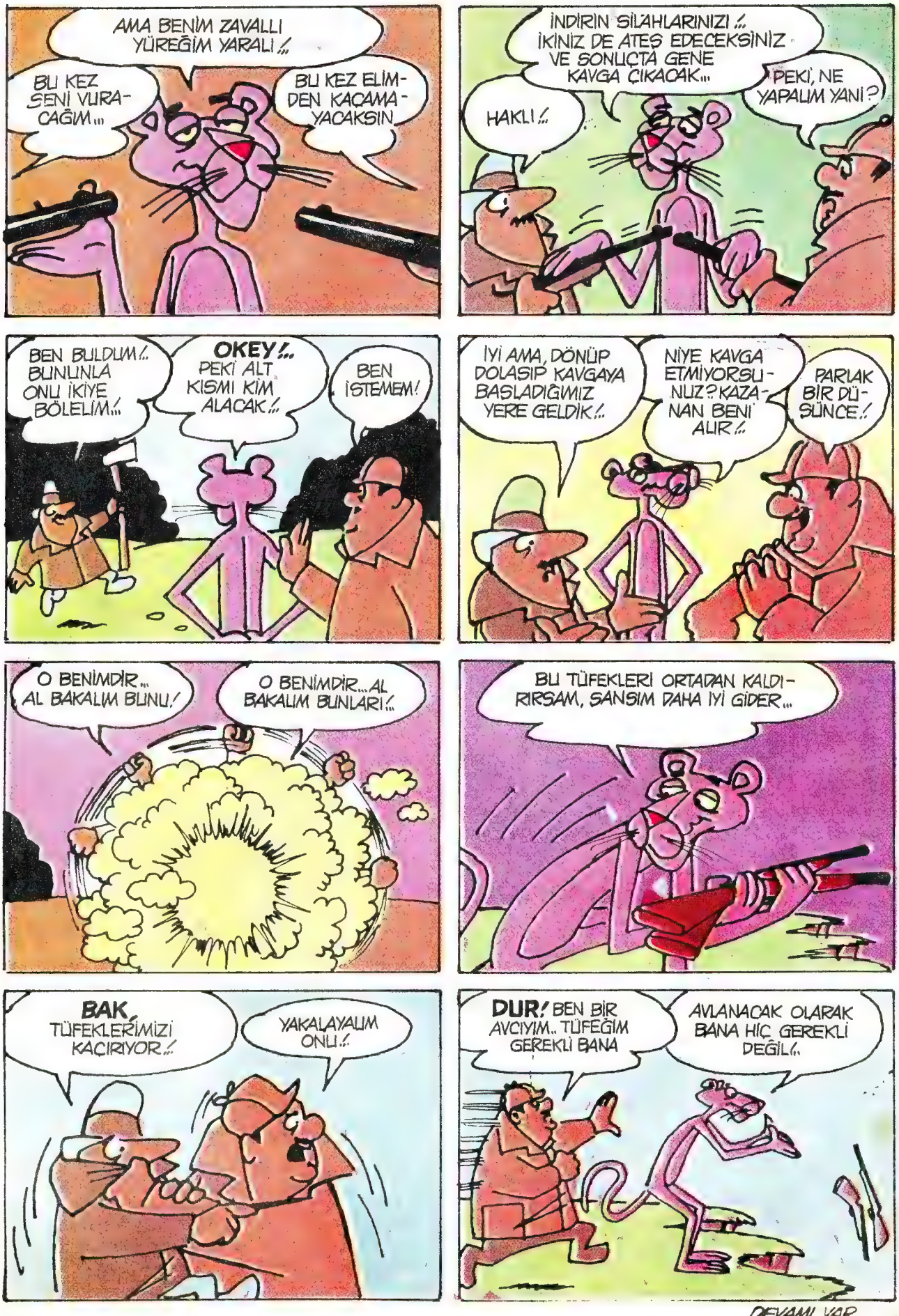
AMA BENİM ZAVALLI YÜREĞİM YARALI!..
BU KEZ SENİ VURACAĞIM...
BU KEZ ELİMDEN KAÇAMAYACAKSIN
İNDİRİN SİLAHLARINIZI!.. İKİNİZ DE ATEŞ EDECEKSİNİZ VE SONUÇTA GENE KAVGA ÇIKACAK...
HAKLI!..
PEKİ, NE YAPALIM YANİ?
BEN BULDUM!.. BUNUNLA ONLU İKİYE BÖLELİM...
OKEY!.. PEKİ ALT KISMI KİM ALACAK!..
BEN İSTEMEM!
İYİ AMA, DÖNÜP DOLAŞIP KAVGAYA BAŞLADIĞIMIZ YERE GELDİK!..
NİYE KAVGA ETMİYORSUNUZ? KAZANAN BENİ ALIR!..
PARLAK BİR DÜŞÜNCE!..
O BENİMDİR... AL BAKALIM BUNU!
O BENİMDİR... AL BAKALIM BUNLARI!..
BU TÜFEKLERİ ORTADAN KALDIRIRSAM, SANSIM DAHA İYİ GİDER...
BAK, TÜFEKLERİMİZİ KAÇIRIYOR!..
YAKALAYALIM ONU!..
DUR! BEN BİR AVCIYIM.. TÜFEĞİM GEREKLİ BANA
AVLANACAK OLARAK BANA HİÇ GEREKLİ DEĞİL!..

DEVAMI VAR

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU (34)

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir.

-Girme öyleyse. Ben hemen geliyorum. Üzülme, pamuk yumağını arar buluruz, dedi. Sofraya dönüp ayaküstü , tabağındaki yemeği bitirdi.

Eva'nın elinden tutarak çıkıp gitti.

Yavru kediyi Hans'ın arkadaşları da arıyorlardı. Atıl onlara katıldı. Her gittikleri yerden, elleri boş döndüler. Eva, açıktan açığa ağlıyordu. Hans, aradabir :

-Sus, ağlama diyorum sana . Kedini bulacağız, diyerek kardeşini avutmaya çalışıyordu. Ama, o, gözyaşlarını tutamıyor :

-Pamuk yumağını isterim, onsuz yaşayamam, diyordu da başka bir söz etmiyordu.

Oyun yerinde aramadık dip köşe bırakmadılar. Yakındaki sokakları aradıktan sonra , biraz da uzaklara gitmeye karar verdiler. Yavru kedinin semtten uzaklaşarak yolunu yitirmiş olabileceğini düşünüyorlardı. Eva'yı oyun yerinde bırakıp ötelere doğru yola çıktılar. Bir süre yürüdükten sonra, göçük bir mahalle çıktı önlerine... Atıl :

-Yangın yeri mi burası dedi ?

Hans :

-Savaştan kalma bir semt diye yanıtladı Atıl'ı.

Herbert :

-Büyük babamın söylediğine göre, savaştan önce burası , çok güzel bir yermiş. Varlıklı kişilerin yazlık evleriymiş bu yıkıntılar. Çevre, cennet gibiymiş. Evlerin bahçelerinde renk renk çiçekler, fıskıyeli havuzlar, havuzlarda renkli balıklar varmış. Savaşta atılan bombalarla, o güzellikler tümden yok olmuş. Atıl, Bayan Frida'nın hayvanat bahçesinde söylediği savaşla ilgili sözleri anımsadı.

Hans :

-Şimdi burada sokak köpekleri, sahipsiz kediler, barınıyor . Arada bir hipilerin gelip göçükler arasında eğlence düzenledikleri söyleniyor

Manfred :

-Hey, çocuklar! dedi, evlere girmek yok. Üstümüze çökebilir. Çocuklar hep bir ağızdan :

-Tamam! dediler. Pamuk yumağını açıklık yerlerde arayacağız...

Hep birden :

-Pisi ! pisi ! pisi!.. diyerek yavru kediyi ünlemeye başladılar.

Bu çağrıya uyarak yıkıntıların arasından birkaç, sıska ve uyuz kedi çıktı. Güçsüz güçsüz miyavlayarak, çocuklara sokulmak istediler. Ama, çocuklar onları kovdular...

Atıl :

-Arkadaşlar, dedi. Pamuk yumağı bu kadar uzaklara gelemez. Onu burada boş yere arıyoruz.

-Doğru dedi çocuklar. Haydin dönelim !..

Asfalta doğru hepbirlikte koşmaya başladılar. Eva, evlerine dönmüş onları pencerede bekliyordu. Seslerini duyunca, hemen oyun yerine koştu. Ellerini boş görünce, sızlanmaya başladı. Çocuklar ona birkaç tatlı söz söylediler. Sonra dinlenmek için tahta sıralara boylu boyunca serildiler Atıl, akasya ağacının altındaki sıraya uzanmış yorgunluk çıkarıyordu. Birden, pamuk yumağını gördü. Kedicik, akasya ağacının tepesindeydi. Vargücüyle:

-Buldum, buldum! diye bağırmaya başladı.

Çocuklar yerlerinden fırlayıp Atıl'ın başına üşüştüler. Eva cık kuş gibi çırpınıyor :

-Yaşasın, pamuk yumağı bulundu! yaşasın!.. diyerek ellerini birbirine vuruyordu. Çocuklar, başlarını kaldırıp Atıl'ın gösterdiği yere baktılar. Pamuk yumağı ağacın en tepesindeki dallardan birinde duruyordu. Bir ağızdan :

-Gel pisi pisi gel! .diye bağrışmaya giriştiler. Yavru kedi , onların çağrısını duyunca acı acı miyavlamaya başladı. Atıl :

-Gelecek. Fakat ağaçtan inemiyor, dedi. Hans da ona katıldı:

-Çok tepelere tırmanmış. Korkarım ki inmeyi beceremeyecek.

Herbert :

-Çıkarken düşünseydi aptal kedi, dedi.

Eva alındı :

-Ama, o daha çok küçük! Doğalıberi hiç ağaca çıkmadı.

Adolf söze karıştı :

-Öğrenseydi de büyüyünce çıksaydı. Şimdi tepelere tırmanması gerekli miydi ?

Eva kedisini savunmadan edemedi :

-Annesi öldü. Ağaca çıkmayı kimden öğrenecek?

-Çıkmasına çıkmış. Ama, inmeyi kim öğretecek sen onu düşün.

Adolf :

-Birimiz ağaca çıkalım da yavruyu aşağıya indirelim, deyince, çocuklar gülüşmeye başladılar. Manfred, Adolf'a takılmadan duramadı :

-En iyisi bu işi sen yap.

Adolf, şişko bir çocuktu. Yürüyüşlerde bile hep arkada kalırdı. Manfred'in alaylı sözleri ona pek dokundu.

-Ağaca çıkamıyacağımı sanıyorsan, yanılıyorsun diye çıkıştı.

Manfred, inatla şakayı sürdürüyordu :

-Haydi öyleyse, çık da görelim.

Çocuklar araya girip :

-Bırakın çekişmeyi, dediler-se de Adolf öfkeyle ileriye atıldı. Etli gövdesini ağaca yapıştırıp kendini, yukarıya doğru çekti. İlk atılım başarılı oldu. Adolf bir kaç zorlanmayla ağacın aşağı dallarındaki çatallardan birine ulaştı. Bu başarı ona güç verdi. Biraz daha, biraz daha derken oldukça yükseğe çıktı. Arkadaşları sevinçle el çırpıyor :

-Yaşa Adolf!..Haydi yılma!. Biraz daha yukarıya çık!.. Birez daha biraz daha!.. diyerek onu körüklüyorlardı.

Adolf, soluk soluğa kalmıştı. Yanakları, kolları, bacakları çizilip yüzülmüştü. Bu çizikllerden yer yer kan sızıyordu. Ağacın yarıdan çoğunu aşmıştı. Ama, yavru kedinin bulunduğu dala kadar tırmanması, olanak dışıydı. Dallara sıkı sıkı tutunarak :

-Hey! dedi, aşağıdakilere. Benden bu kadar. Daha öteye gidemem. Dallar sıklaşıp inceldi. Düşerim sonra. Arkadaşları :

-Çık, çık!..diye el çırpmaya başlayınca :

-Çıkamam, el çırpmak şöyle dursun, belediye bondusunu getirtip tempo tuttursanız yine de çıkamam. Aşağıda düşüp ölmek ya da sakat kalmak istemem. Manfred'e ağaca çıkabileceğimi kanıtladım ya, siz ona bakın! Şimdi iniyorum. Bir de onun gücünü görelim. Manfred en tepeye tırmanıp belki kediye ulaşabilir.

Çocuklar sus pus oldular. Manfred Adolf'un sözlerinin altında kalmak istemedi :

-Çabuk in. Ben senin gibi, şişko ve korkak değilim. Kediye ulaşabileceğime bahse girerim.

-Görürüz, dedi, Adolf ve inişe geçti.

Fakat bu, yukarıya tırmanmak kadar kolay bir iş değildi. Ayağının birini aşağıya sarkıttı. Basacak yer aradı. Bulamadı. Sonra aynı işi öteki ayağıyle denedi. Yine olmadı. Eğilip arkadaşlarına baktı. Çocuklar, gözlerini ona dikmiş, merakla bekleşiyorlardı. Olduğu yerde çömeldi. Sağa sola eğilip büküldü...Olmuyordu. Bir adım olsun inemiyordu aşağıya...Yarım saat kadar uğraştıktan sonra, korkuya kapıldı. Çekişmeyi falan unutup ağlamaklı bir sesle aşağıdakilere seslendi :

-Hey çocuklar! inemiyorum.

Arkadaşları önce şaka sanarak, gülüştüler. Sonra, işin gerçek olduğunu anlayınca, onlar da telâşlanmaya başladılar. Eva bile sızlanmayı kesmişti. Tepede miyavlayıp durmakta olan kedinin sözünü etmiyordu. Adolf'un kurtulması için Allah'a yalvarıyordu.

Güneş batmıştı. Hava kararmak üzereydi. Çocuklar, durumu Adolf'un annesine bildirdiler. Bayan Rosi de oğlu gibi şişman bir hanımdı. Soluk soluğa koşarak, ağacın altına geldi. Tepede korkudan titreyip durmakta olan oğlunu bir güzel azarladı. Ne yaptılarsa olmadı. Şişko Adolf, bir türlü ağaçtan inemedi. Çocukların işden dönen babaları da ağacın altına toplandılar. Adolf'un babasına itfaiyeyi çağırmasını önerdiler. İtfaiye kısa süre sonra geldi. Görevliler, demir merdiven açtılar. Önce Adolf'u sonra da yavru kediyi aşağıya indirdiler. Adolf sızlanarak evine doğru koşarken, Eva, yavru kediyi büyük bir sevinç ve coşkuyle bağrına basıyordu...

Okulların açılması yaklaşıyordu. Bir sabah baba :

-İznim bitmeden senin okul işini yoluna koyalım, dedi. Birlikte evden çıktılar. Uzak bir semtte oturan çevirmeni buldular. Baba, Atıl'ın durumunu anlattı. Çevirmen :

-Tamam, dedi.

Baba oğulu peşine takıp, birkaç resmi büroya götürdü. Oralardan verilen kâğıtları, baba ile birlikte doldurdular. Okul, Atıl'ların evinin iki sokak ötesindeydi. Kayıt için oraya gittiler. Çevirmen :

-İşte, dedi, çocuk bu okula gelecek.

Atıl, şöyle bir bakındı. Yeni ve güzeldi okul. Geniş bir bahçesi de vardı. Çevirmen :

-Sevdin mi? diye sordu. Atıl :

-Sevdim, dedi. Birlikte içeriye girdiler. Her yer tertemiz ve apaydınlıktı. Çevirmen, koridora açılan kapılardan birinin önünde durdu

-Okul müdürü ile görüşeceğim. Arkamdan gelin, diyerek odaya girdi. Baba oğul, çekine çekine peşinden yürüdüler. Atıl, babasının arkasına saklanıp duruyordu. Bir ara başını uzatıp çevirmenin konuşmakta olduğu, okul müdürüne baktı. Bay Gerhard, çok zayıf, incecik, upuzun, sarışın bir adamdı. Tel çerçeveli gözlüklerinin ardından, gri gözleriyle donuk donuk bakıyordu karşısındakine...Çevirmen sözü bitince, elindeki kâğıtları Müdüre uzattı. Müdür kâğıtlara şöyle bir göz attı. Sonra :

-Olur, dedi, çocuğu göreyim.

DEVAMI VAR

Kanatsız uçanlar!

Sessizce havada süzülürken, gökyüzünün gizemlerine ilk adımlarını atan en eski astronotlar, hayatlarını tehlikeye koyduklarını biliyorlardı...

İnsanoğlunun ilk kez, Dünya yüzünü terketmek, havalarda uçmak için çok güçlü bir istek duyduğu günler çok gerilerde kaldı. Yine de bu istek zaman zaman en ateşli biçimde ortaya çıkmaktadır. 18. yüzyılın sonlarına doğru, işte böyle derin bir tutku doğmuştu.

Hernekadar 15. yüzyılda Leonardo da Vinci birtakım düşsel desenler yarattıysa da, 18. yüzyılda İnsanoğlu, havadan daha ağır bir nesne ile uçabileceğine pek inanmıyordu. Acaba? Acaba, insan-yapısı-bir-baloncuk ile göklerde gezebilir miydi? **Belki!**

Bu belki'nin gerçekleşeceğine inananlar vardı; çünkü uçmak için içinde hiç bir istek duymayan adamlar, yeryüzünde birtakım yararlı çalışmalar yapmışlardı. Artık, atmosferin bir ağırlığı olduğu, irtifa yükseldikçe azaldığı öğrenilmişti. Boşluğun gücü anlaşılmıştı. Hattâ 'Flagiston'adıyla ya da kolay yanan hava diye anılan hidrojen gazı bile elde edilmişti.

OCAK SIRRI AÇIKLIYOR

Derken 1780'lerde Joseph ve Etienne Montgolfier (Mongolfie) adlı iki genç Fransız kardeş annelerinin bir hareketini şaşkınlıkla izlediler ve bakın ne buldular! Kadıncağız koni biçiminde kıvrılmış bir kâğıdı ocağa atmıştı. Kâğıt havayla dolmuş ve alev almadan bacaya doğru yükselmişti. Böylece Mongolfier Kardeşlerin sıcak-hava-dolu-balon düşünceleri doğmuş oldu.

1783 5 haziranında halk Annonay alanını doldurmuştu. Joseph Montgolfier'nin kendilerine verdiği sözü tutmasını bekliyorlardı. Koskocaman yuvarlak cismi tam sekiz adam uçmasın diye sıkı sıkı tutuyordu. Yuvarlak cismin çapı 30 m. den büyüktü. Kâğıtla beslenmiş kumaştan yapılmıştı.

İçi 594 m3 feet küp özel gazla dolu olan balon, gerçekten çok uçucu bir görünümdeydi. Mucidi işaret verince, adamlar iplerini koyverdiler ve o kocaman yuvarlak hiç ses çıkarmadan yükselmeye başladı. 1, 800 m. ye kadar çıktı ve 700-800 m. öteye iniş yaptı.

İnsanoğlu ilk uçan makineyi yapmıştı.

Mongolfie'nin özel gazı, gerçekte sıcak havadan başka bir şey değildi. Oysa genç adam bunun pek farkında değildi ve kendi özel gazını eski papuçlar, kokmuş etler, samanlar yakarak elde etmişti. Bunların hiçbirine gerek olmadığını, bildiğimiz ateşten çıkan ısıyla da balonunu doldursa, aletini uçurabileceğini düşünemiyordu.

Gerçek gaz balonunun gelişi uçak değildi. Aradan iki ay geçmeden, başka bir Fransız, Jacques Charles (Jak Çarls) hidrojen balonu için para toplamaya çalışıyordu. Çok basit ama çok etkin bir yol bulmuştu. İlk havalanış için iskemle ve yer satarak para topluyordu. Şaşılacak kadar kısa zamanda mali durumunu düzeltmişti. Hemen altı kauçuk, üstü ipek bir balon yaptı ve balonunu hidrojenle doldurdu. İşte en zor iş, hidrojeni elde etmek olmuştu. 226 kg. asitle 45 3,5 kg. demiri birleştirerek elde etmişti hidrojen gazını.

Balonun uçurulacağı alanı sabahın erken saatlerinde meraklı gözlemciler doldurmuştu. Doğrusu ya, hiç kimse erken geldiğine üzülmedi. Balon havaya fırladıktan sonra 24, 135 km. kadar sürüklendi ve Goness köyüne iniş yaptı.

Ancak gökten inen acaip nesneden ödü kopan köy

Ancak gökten inen acaip nesneden ödü kopan köylüler ellerine geçen yabalar, kazmalar, tüfeklerle balonu delik deşik ettiler.

Bir gecede 'balon' korkunç bir sükse kazanmıştı. Montgolfier, Charles başarısını gölgelediği için üzüldüyse de, bu kısa sürdü. Eylül sonlarında, Versay sarayına davet edilerek Kral Lui ile Kraliçe Mari Antuanet önünde çok parlak bir gösteri sundu. Balon çok güzel bir salınmayla yükselirken içinde, sazdan yapılma bir sandıkta üç tane konuk taşıyordu. Bir kuzu, bir ördek, bir de genç horoz. Sezik dakikalık yolculuktan sonra, üç arkadaş sağ esen yere inebildiler.

Eh, bir kuzu uçar da, insan uçamaz mıydı?

1783 kasımında Montgolfier Kardeşler, ilk kez içinde insan taşınacak olan balonlarını yaptılar.

Küçük resimde görülen Charles, ilk hidrojenle doldurulmuş balonu yapmıştı. Ama balondan çok korkan köylüler bunu hemen parçaladılar.

Saman ateşinin saldığı sıcak hava ile doldurulmuş balon (Mont hava ile doldurulmuş balon (Montgolfier Kardeşler artık yakıt olarak eski pabuç ve kokmuş et yakmaktan vazgeçmişlerdi) içinde iki genç adam vardı: Jean de Rozier ve Arlandes Markisi. Mavi ve altın renkli balon, iki yolcusuyla beş millik yolu 25 dakikada aldı.

Balon yolcuları, ilk pilotlardan daha cesur, daha yürekliydi diyebiliriz. Çünkü bu kişiler her tehlikeyle karşılaşabiliyorlardı. Örneğin balonun kumaşı sık sık alev alıyor ve yangın çıkıyordu. Yolculuk sırasında bir de yangın söndürmek gerekiyordu. Tarihi 1783 yılı sona ermeden, Charles bir atak daha yaptı ve balonuyla 3 km. ye çıktı. Ancak bu deneme sırasında az kaldı hayatını kaybediyordu.

Fransa'da bir balon çılgınlığıdır gidiyordu. Hemen her yerde küçük küçük modeller uçuruluyordu. Oysa İngiltere'de insanlı ilk balon uçuşu bir yıl sonra olmuştu. Çılgın bir İskoçlu olan James Tytler kendisini balona bağlayıp uçmuştu.

1785'te ilk kez Manş Denizı aşıldı.

günkü başarısını kutlamak için o köye bir anıt dikilmiştir.

GÖZDE BİR SPOR

Balonun mekanizması iyice öğrenildikten sonra, yeni, çok tutulan bir spor dalı açıldı. Öyle ki, 1784 yılı, bir kadın baloncuyu bile selâmlamıştı. Ancak bazı kişiler, balonun yalnızca bir eğlence vasıtası olmadığını düşünüyorlardı.

Fransız Pier Blanşar bunlardan biriydi. Kendisi bir sanatçı ve balon düşkünüydü ve balonla Manş Denizi'ni geçmeye kararlıydı. Böylece, Ocak 1785'te yanında arkadaşı Amerikalı doktor John Jeffries (Con Cefriis) ile Dover'den hareket ettiler. Neyse ki, rüzgâr onların gidiş yönünde estiği için, sağ esen karşı kıyıya vardılar. Yanlarında bir sürü de mektup götürmüşlerdi. Bunlardan birisi, günümüze kadar gelmiştir ve uçak postasıyla yollanan ilk mektuptur.

Tytler belki çok cesur olabilirdi ama, balonculuğuna bir yenilik getirmemişti. İlk hidrojenli uçuş bir İtalyan olan Vincent Lunardi tarafından yapıldı. Bu olay önemliydi çünkü, Dr. Forsit'in yeni bir buluşunu, geliştirilmiş hidrojen jeneratörünü tanıtıyordu.

Buluşu bir yana bırakacak olursak, balonun uçuruluş günü gerçek bir komediyi andırıyordu. Dr. Forsit'in adamları, o günün şerefine o kadar çok içki içmişlerdi ki, balonu doğru dürüst dolduramadılar. Tam bu iş başarılıp herşey hazır olduğunda, alanı dolduran 150.000 kişi paniğe kapıldı. Çünkü azgın bir boğa kaçmış, o yana geliyordu.

Bir, iki trübün çöktü, halk kaçmaya çalışırken arabaları içinde balonu seyretmek için yola dizili arabaların üstüne saldırdı, kavgalar çıktı. Ama Lunardi, olaylardan hiç etkilenmedi, yanındaki kafeste bir köpek, bir kedi, bir güvercin ve şarapla soğuk tavuğunu da alıp balona bindi. Hemen havaya yükseldi.

İki saat, onbeş dakika sonra, havalandığı yerden 24,135 km. öteye indi Lunardi. Ancak zavallı köylüler az kaldı korkudan akıllarını yitireceklerdi. Çığlık çığlığa kaçışırken, 'iblisin atına binmiş bir adam indi gökten' diye bağrıyorlardı. Lunardi'nin o

1870-71'de Paris kuşatması sırasında, balonlar

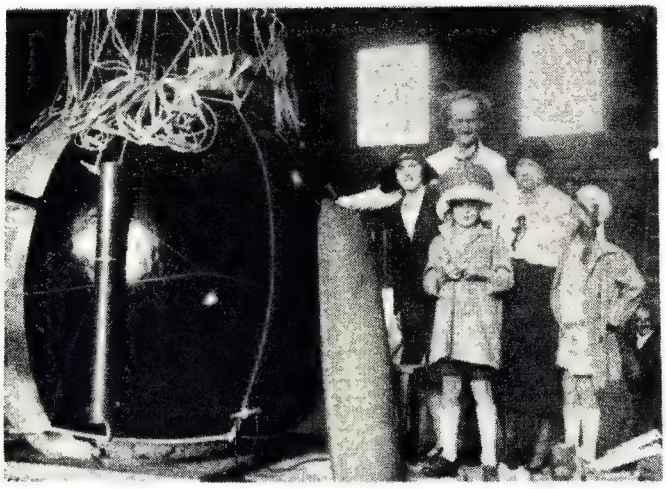

1932'de İsviçreli August Piccard (resimde ailesiyle birlikte) ilk kez I.600 m. yüksekliğe çıktı ve rekor kırdı

Derken tartışmalar başladı : Balonlar Manş Denizi'ni geçebildiğine göre, her yere gidebilirlerdi. Teorik olarak doğruydu bu düşünce, ancak buluş sahipleri bir şeyi çok iyi biliyorlardı : Her zaman için rüzgâra bağlıydılar, onun merhametine sığınmak zorundaydılar Ama İsveç asıllı Saloman Andre, 1897 yılında balonla Kuzey Kutbu'na bir keşif gezisine çıktı. Bir daha da dönemedi elbette

Kendi dönmedi ama, 1930 yılında, kutuplarda yapılan bir araştırma gezisi sırasında Andre'nin keşif gezisi kalıntıları, çekilmiş film kutuları, notlar ele geçti. Böylece talihsiz gezinin acıklı sonu öğrenilmişti. Balon, kutba inmiş ama gaz kaçırdığı için bir daha havalanmamıştı.

SAVAŞLARDA BALON

Amerikan İç Savaşı sırasında, John Wise (Con Vays) adlı bir baloncu subay, savaş balonları yapmıştı. Bunlar Hükümet Kuvvetleri'nin emrindeydi ve askeri gözlemler, bombardımanlar için kullanılacaktı.

Günümüzde balonculuk, hızla yayılan bir spor dalı olmaktadır.

Askeri balonların yeniden ortaya çıkışı Fransız-Prusya Savaşları sırasında oldu. 1870'te, Paris kuşatıldığında, en az 66 balon başkentten ayrıldı. 102 yolcu ve 2.5 milyon mektup taşıdılar.

Yazık olan bir nokta, son derece bilgili, yürekli kişiler balonlarla araştırma yapmak için göğe yükselmişler, ama hareket gücü olmadığından büyük bir başarı elde edememişlerdi. Bu başarı, içten yanma motorlu uçakların yapımıyla elde edilmiştir.

Ancak balonculuk günümüzde ölmemiştir. Hızla yayılan bir spor olmuştur. Mongolfie'lerin sıcak havalı balonları, çok yakıt isteyen durumlardı, şişelenmiş gaz yedekleriyle 1.755 m^3 kapasiteleriyle Avrupa'nın çeşitli yörelerinden her hafta sonu yükselmekteler.

Sessiz uçuşun kendine özgü bir çekiciliği vardır : Yeni kuşak baloncuları böyle diyorlar, buna benzer hiçbir şey de olamaz. İki yüzyıl önce Mongolfie'lerin yaptıkları balonların benzerleri bugün de yapılmakta ve bu spor dalı için kulüpler kurulmakta.

BOURNMOUT'UN MERKEZ KARAKOLUNDA...
NEREDEN ARAMIŞLAR? BUNU MEYDANA ÇIKARABİLDİNİZ Mİ?
HAYIR, MÜFETTİŞ ALLEN! HERŞEY ÇOK ÇABUK GEÇTİ!
KURTARMA BEDELİNİN NEREYE KONULACAĞINI BİLMEK BİR SANS YİNE DE... BİR BALIKÇI, KIZIN KAÇIRILDIĞINI GÖRMESEYDİ, BİR-ŞEYDEN HABERİMİZ OLMAYACAKTI...
BANA HABER VERİLİR VERİLMEZ, KONTUN TELEFONUNU DİNLEME MASASINA BAĞLADIM... KIZIN BÜYÜK BİR DOSTU OLDUĞUNUZU BİLDİĞİMDEN, SİZİNLE TEMASA GEÇTİM...
EVET!.. EVET!..
KURTULUŞ BEDELİNİ ALDIKTAN SONRA DA BU SERSERİLER JEAN'I SALIVERMEZLER.. KENDİMİZİ GÖSTERMEDEN
ONLARI İNLERİNE DEK İZLEMELİYİZ...
GECE YARISI, STONEHENGE...
3
Aristokratlar
1568
VRRRRRR...
SCREEK
GÖRÜNÜRDE KİMSE YOK!..
TEMBİHLERE TAM UYMUŞLAR!
İŞTE PARA!.. TOPLAMIN TAM OLDUĞUNU UMARIM...
İYİ!.. GİDEBİLİRİZ...
VROOM!

ARABALARI HAREKET ETTİ... ARAMIZDA BİRAZ AÇIKLIK BIRAKALIM...
ACH... KARANLIKTA GÖRME OLANAĞI SAĞLAYAN KIZILÖTESİ DÜRBÜNÜM OLAĞANÜSTÜ DEĞİL Mİ?..
HEPSİ BU DEĞİL!.. PARA PAKETLERİNDEN BİRİNİN İÇİNE BİR MİNİK VERİCİ KOYDUM...
BİP BİP BİP
WELL... HESAPLAŞMA YAKLAŞIYOR...
O SIRADA...
KİMSE GÖRÜNMÜYOR!
DİKKAT!.. SURADA DURAN ARABA!
AŞIKLAR!.. HİÇ KAYGILANMA...
PEK İYİ!
ONLAR!
EVET, BAŞKA HİÇBİR ARABA GEÇMEDİ!
ALO?.. MERKEZ KARAKOLU MU? GÜNEYE YÖNELİYORLAR.. SALİSBURY YOLUNU TUTTULAR!
ÇOK İYİ!.. TUZAK İŞLİYOR!..
İŞTE, OTOMOBİLİN BELİRTİLERİ... HEMEN İLETİVERİNİZ..
BU SERSERİLERİ İNLERİNE DEK İZLEYECEĞİZ VE ELVERİŞLİ ANDA İŞE KARIŞACAĞIZ..
WINCHESTER...
GELDİK!
İYİ!..
GIIRRÇ...
ŞEFİN VİLLASI!..

PARAYI GETİRDİNİZ Mİ?
EVET.!
OKAY!. KÜÇÜĞÜN AĞZINI KAPAMAK KALIYOR.!
BUNU GİZLİCE YAPACAKSIN, BİLL.. SİLAH SESLERİNDEN NEFRET EDERİM...
TLAWK
ÜZGÜNÜM GÜZELİM.. FARKETMEYECEKSİN BİLE...
CLİK!
BANG!
1568
AHHH!
ALVARO!
ATEŞ ETMEYİ SEVMEM.. FAKAT DAHA YUKARI NİSAN ALABİLİRDİM..
ELLER YUKARI!.
İYİ MİSİN, JEAN?
EVET, İYİYİM!
KONT BİZİ YUKARDA BEKLİYOR... FRİTZ, ALARM DÜZENİNİ İŞLEMEZ HALE GETİRDİ!
YAVRUM! SENİN İÇİN NE ACI ÇEKTİĞİMİ BİLSEN...
BU KABUS BİTTİ... FAKAT GÖRÜLECEK BİR HESAP KALDI!.
BU İŞİN HALLİ ŞEFİ YAKALAMAKLA OLUR ANCAK...
BANG
ONU BULDUN AHMAK!.

ŞAKA YOK... GÖZÜM SENDE... İLERLE..
PEKİ!
IHMM!
AL!..
SIRA SENDE.. CANINA DEĞER VERİYORSAN, PİS MESLEĞİNİN SANA KAZANDIRDIĞI PARAYI BANA AKTARACAKSIN...
1568
SCOTLAND YARD'DA "ARİSTOKRATLAR DAİMA BİRİNCİ OLARAK GELİRLER,, DENİLİR..
DEVRİYELER TARAFINDAN BELİRTİLEN KÖŞK...
SARINIZ ONU!
BİR DAKİKA!.. BAKINIZ..
VROOM
SURADA BAĞLANMIŞ KİMSELER VAR!
BOOOM
BAKIN GENE... KENDİ ADETLERİNİ UYGULAMIŞLAR!..

SEVGİLİ DOSTUMUZ MÜFETTİŞ ALLEN DAVRANIŞ TARZIMIZI DOĞRU BULMAYACAK.. BAŞKALARININ SCOTLAND YARD'IN YERİNİ ALMASINDAN HOŞLANMAZ..
BİR NANKÖR!. ASLINDA BİZ ONA, BİR SERSERİLER YUVASINI YIKTIKTAN SONRA BİR GANSTERLER ÇETESİNİ TESLİM EDİYORUZ... AMA O NE YAPIYOR?. BAHSE GİRERİM Kİ KIYAMETİ KOPARIP DURMAKTADIR...
BU ALÇAKLARI YÜKLEYİN.. BEN ARİSTOKRATLARIN PEŞİNE GİDECEĞİM...
YAVAŞLA ALVARO!. BATAKLIKLARA YAKLAŞIYORUZ!. GÖSTERİYİ SEYRETMEK İSTERİM...
GELİYOR!. TAM ZAMANI!.
WOOOSHHH!
1568
ZAVALLI ALLEN!. BESBELLİ Kİ BUNU HİÇ BEKLEMİYORDU...
OLUR ŞEY DEĞİL!.. ROLLS-ROYCE ÖRTÜSÜ ALTINDA BİR HOVERCRAFT!. FRİTZ'İN İCADI, HİÇ KUŞKU YOK!.
SİZİ KISTIRACAĞIM BİR GÜN GELECEKTİR... İŞTE O ZAMAN..
HİÇ ASLINDA... CANA YAKIN KİŞİLER BUNLAR...
MÜFETTİŞ ALLEN, OLAYI KULAKTAN KULAĞA YAYMAKTAN PEK SAKINDI... EH, EVET.. TELEFONUMU POLİSİN KONTROL ETTİĞİNİ AÇIĞA VURMAK ZORUNDA KALIRDI Kİ, BU KORKUNÇ SURETTE YAKIŞIKSIZ BİRŞEYDİ...
Son

Pembe Panter'in en güzel maceraları

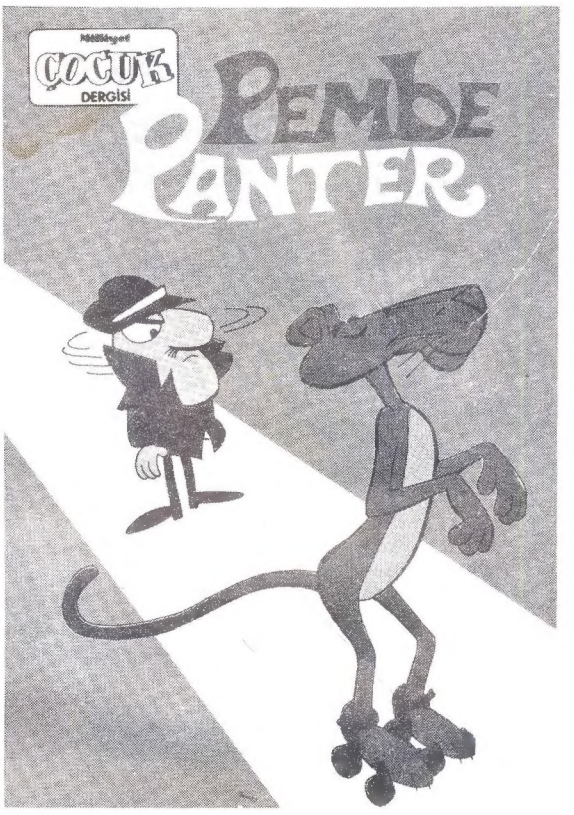

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

PEMBE PANTER CİLTİ ÇIKTI

Renkli - ofset baskı - 120 sayfa

FİYATI 10 LİRA GENEL DAĞITIM: Milliyet Dağıtım

Türk Ocağı Cad. Basın Sarayı Kat. I Cağaloğlu-İstanbul

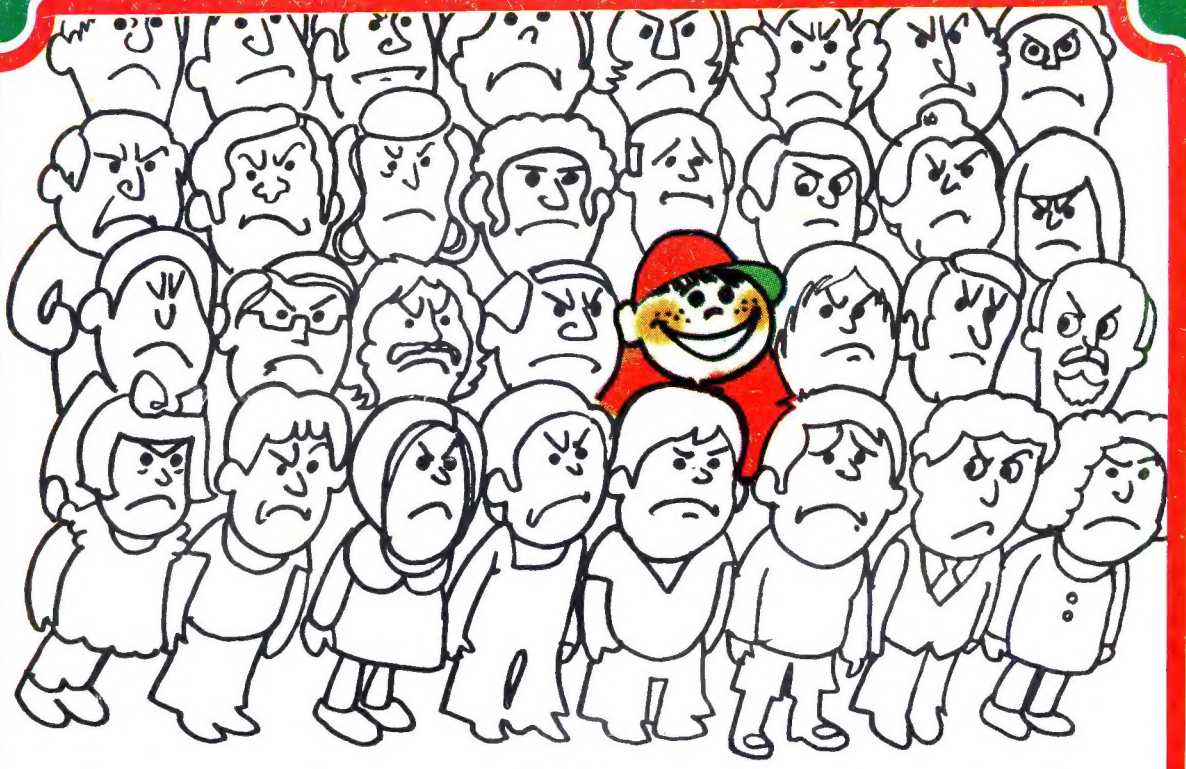

Her misket Dandy değildir

Dandy misketleri
(tüm diğer Dandy çeşitleri gibi)
bir kalite zirvesidir.

En kaliteli malzemeden
en ileri yapım yöntemleriyle
dünya normlarındaki
esans ve gıda boyalarıyla
üretilir Dandy'ler
Sıradan malzemeyle değil.

Bunun içindir ki Dandy'ler
sıradan çiklet değil,
Dandy'dir.

DANDY

Günün tadı, neşesi

MUZLU

KARIŞIK MEYVALI

AĞAÇ ÇİLEKLİ

İkilik ambalaj : 1 TL.

GRAFİKA&MAYA / D 7552